

vel kan forflyttes endog mod sin Villie til et andet Embede, hvor han ikke har ringere Embedsindtægter, men at han, naar han forflyttes, skal have Valget mellem at modtage det nye Embede eller afgaae med Pension efter Embedets Størrelse. Heri see De altsaa, mine Herrer, det, som kan siges at være det Grundlovmæssige hos os med Hensyn til Spørgsmaalet, nemlig at der skal være en Pensionslov, hvori Pensionen skal bestemmes, og at den Embedsmand, som af Regjeringen affedigges efter dens Bestemmelser, skal være berettiget til at faae Pension efter denne Lov, ligesom og den, som forflyttes af Regjeringen, skal have Ret til at fordrø sig Pension tilkjendt efter samme Lov. See, mine Herrer, det er de Grundanskuelser, som der findes allerede at ligge til Grund for Udkastet til en Pensionslov, og som er overeensstemmende med det, Udvalget har troet at burde fastholde. Det andet Hensyn, der, som jeg nys nævnte, er at tage, det er til den Byrde, som paahviler Staten efter de for Pensionerne hidtil fulgte Regler — det er en Byrde, som vistnok er voret op til en Størrelse, som, efter hvad jeg ved en tidligere Leilighed har havt den Ære at vedkjende mig, maa betragtes for at være efter vore Forhold meget for stor. Derfor er det nødvendigt, at Thinget drager Omforg for, at Pensionstloven kommer til at indeholde saadanne Bestemmelser, hvorved en saadan Dypvoren af Pensionstbyrden i Fremtiden blev forhindret. Det er derpaa, at Udvalget har havt sit Diemærke stadigt rettet, og Udvalget har stræbt at opnaae dette ved en dobbelt Række af Bestemmelser, af hvilke den ene har til Hensigt at bevirke som en snar og umiddelbar Følge af denne Lov en Formindskelse af de Byrder, som ville komme til at hvile paa Staten i Fremtiden; den anden derimod skal være af den Veskaffenhed, at den mere vil vise sin Virksomhed efter en længere Tids Forløb. Den første Række af Bestemmelser ere de, som Udvalget har foreslaaet med Hensyn til Formindskelsen af Pensionernes Størrelse. Det har foreslaaet for det Første at indskrænke Pensionssatserne mod hvad de have været efter de tidligere Regler; det har dernæst ogsaa foreslaaet en Forandring i det af Regjeringen fremlagte Udkast, hvorved

man antager, at Byrden vilde blive mindre, end den vilde blive efter Regjeringens Udkast. Jeg tænker her paa Scalaen. Det har dernæst ogsaa foreslaaet at udstryge Bestemmelsen om, at den, som har fyldt sit 70de Leveaar, skulde være berettiget til at forlange sin Afked, Bestemmelserne om dem, som komme til Skade i Tjenesten, endvidere Bestemmelserne om den højere Sum, som en Pension maa overstige. Ved alle disse Forandringer antager Udvalget, at der vil opnaaes nogen Besparelse mod det, som Udkastet har foreslaaet; men, mine Herrer! det er aldeles vist, at den vigtigste Række af Besparelser er ikke at søge her; thi det vil let indsees, at det er en særegen Sag, naar i en saa lang Række af Aar visse Vedtægter med Hensyn til Pensioneringen have gjort sig gjældende, at en Klasse af Statens Borgere have syntes med skjellig Grund at kunne antage, at disse Bestemmelser skulle komme dem tilgode, da at gjøre betydelige Afvigelser derfra. Derfor har Udvalget fremfor at foreslaae saadanne Bestemmelser, som fik en umiddelbar Indflydelse paa mange Embedsmand og berøvede dem Afgang til Pension, hellere valgt at gjøre Forslag, hvorved man i Fremtiden kunde see lidt efter lidt at bevirke saadanne meget betydelige Lettelser. Det vil indsees, at det, som jeg her tænker paa, det er Bestemmelsen om, hvem der skal være pensionsberettiget, og jeg maa da hertil sige, at det har i Udvalget været almindeligt antaget, hvis jeg ikke feiler, at de nærværende Pensionsregler virkelig give Pensionsberettigelse til en altfor vid Kredt af Statens Tjenere. Men Spørgsmaalet er dette: vil det være det Bedste, det Klogeste, det Humaneste nu strax at sige: herefter skulle alle de og de Embedsmand ikke mere have nogen Pension, eller vilde det ikke være hensigtsmæssigere at gjøre saadanne Indskrænkninger alt efter som Spørgsmaalet om disse Embedsmænds fremtidige Lønning faaldt bort. Det er det, som Udvalget sigter til; man har der tænkt sig, at man i Embedsklassen i det Hele taget maatte skjelne mellem to Slags, nemlig Nogle, som allerede fra en temmelig tidlig Alder af have bestemt sig at gaae ad denne Løbebane, at offere sig i Statens Tjeneste paa den Maade, og som i den Anledning have indsamlet særegne For-